

Wauwelwok

't Wier bradig, en de spiramants
Bedroorden slendig in het zwiets:
Hoe klarm waren de ooiefants,
Bij 't bluifen der beriets.
Pas op de Wauwelwok, mijn kind!
Zo scherp getand, van klauw zo wreed!
Zorg dat Tsloep-Tsjoep je nimmer vindt
Yermijd de Barbeleet.
Hij nam zijn gnijpnd zwaard ter hand:
Lang zocht hij naar den aarts-schavoest
Maar nam toen rust in lommers lust
Op een tumtumboomknoest.
En toen hij zat in diep gedenk,
Kwam Wauweiwok met viammend oog,
Dwars door het bos met zwalpse zwenk,
Sluw borbelen wijl hij vloog.
Een, twee! Hup twee. En door en door
Ging kler de kling toen krissekruis.
Hij sloeg hem dood en blodd'rig rood
Bracht hij het tronie thuis.
Hebt gij versnaggeld Wauweiwok?
Kom aan mijn hart, O jockejeugd!
O, heerlijkheid, fantabeltijd!
Hij knorkelde van vreugd.
't Wier bradig en de spiramants,
Bedroorden siendig in het zwiets:
Hoe klarm waren de ooiefants,
Bij 't bluifen der beriets.

vertaling: Alfred Kossmann, 1947.